

[Honoré]

ne betaler en meget høj pris for den nuværende nedvurdering af arbejdet i hjemmet.

Kristeligt folkeparti tog i foråret sammen med andre partier initiativer til, at kommunerne fik pligt til at gøre en indsats for bekæmpelse af ungdomsarbejdsløsheden. Ved samlingen i august-september, da der forelå et nyt lovforslag, satte vi os uden held imod, at kommuner, der allerede har løst størstedelen af disse problemer, gennem den nye lov bliver tvunget til at finansiere andre kommuners indsats. Det er efter vores mening en oplagt uretfærdighed.

En del af ungdomsarbejdsløsheden – det må man nok tage med ind i overvejelserne – skyldes, at folkeskolens miljø ikke i tilstrækkelig grad forbereder unge på arbejdspladens miljø og krav. Der opstår hos nogle unge en skræk for overgangen fra skolemiljø til arbejdsmiljø. Vi vil fortsat støtte realistiske forslag, der kan hjælpe så mange unge som muligt ind i arbejde, da arbejdsløsheden netop for denne gruppe er noget uhyre farligt.

Vi finder situationen med 150.000 arbejdsløse uacceptabel. Vi har med vores økoplan Q vist, hvorledes man kan komme arbejdsløsheden til livs, samtidig med at man løser betalingsbalanceproblemet. Her har regeringen ingen løsning.

Efter min mening må der gøres noget radikalt, ikke mindst for at afhjælpe de menneskelige problemer, der knytter sig til så mange menneskers arbejdsløshed, og jeg vil personlig udkaste følgende forslag til overvejelse.

Kunne man ikke oprette en eller anden form for offentlig samfundstjeneste, der udførte en hel række opgaver, der ellers ikke bliver løst? Når en person melder sig arbejdsløs, kunne vedkommende overføres til denne samfundstjeneste, hvor der var planlagt en række små og store opgaver. Det kunne måske være en indsats på nogle timer ugentlig eller mere. For at deltage i samfundstjenesten oppebar man en ydelse, der svarer til arbejdsløshedsdagpengene. Det forekommer mig, at denne ordning ville rumme store menneskelige fordele. Den ville aktivisere arbejdsløse medborgere med samfundsgavnlig tjeneste. De ville få en følelse af, at de bidrog med et eller andet, at de var til gavn for andre og udførte noget, der var til gavn for fællesskabet, og på den måde ville samfundet både direkte og indirekte få

lidt ud af de 7 mia kr. eller deromkring, der udbetales i arbejdsløshedsunderstøttelse hvert år. Jeg er godt klar over, at der vil være mange store problemer forbundet med etableringen af en sådan samfundstjeneste, men jeg tror, det er nødvendigt på den ene eller anden måde at tænke i utraditionelle baner, dersom vi virkelig vil hjælpe de arbejdsløse.

For et år siden indgik kristeligt folkeparti det såkaldte augustforlig med fire partier, herunder regeringspartiet. Formålet med augustforliget var at videreføre en langsigtet økonomisk stabiliseringspolitik. Kristeligt folkeparti gik med til dette forlig af flere grunde, men bl. a. fordi det rummede en virkelig langsigtet målsætning for den økonomiske politik, som vi ikke hidtil havde haft. Den blev formuleret således:

»Betalingsbalanceunderskuddet må bringes ud af verden i løbet af få år, gælden til udlandet efterhånden afvikles og fuld beskæftigelse genskabes.«

Kort efter augustforliget fremlagde kristeligt folkepartis folketingsgruppe sin såkaldte økoplan Q. Økoplan Q rummer en tidsplan, der viser, hvordan augustforligets målsætning eksempelvis kan virkeliggøres, så vi i løbet af nogle år opnår overskud på betalingsbalancen og derefter begynder tilbagebetalingen af vor udlansgæld og afskaffer arbejdsløsheden, alt udregnet til en periode på henved 10 år. Der har endnu ikke, så vidt jeg ved, været nogen saglig tilbagevisning af denne plan, som i øvrigt nu er udkommet i en ny udgave. Vi har flere gange efterlyst regeringens tidsplan for, hvordan regeringen og regeringspartiet kunne tænke sig at føre denne augustforligets overordnede økonomiske målsætning ud i praksis og dermed afskaffe arbejdsløsheden. Nu er der gået et år; vi har ikke set en sådan plan.

I stedet for har vi nu i sommer fået en kortsigtet lappeløsning. Denne løsning er da bedre end ingenting. Vi har sammen med venstre og de konservative på væsentlige punkter forbedret regeringens oprindelige oplæg. Men alle er dog enige om, at selv med disse forbedringer har man kun opnået at klippe toppen af de økonomiske vanskeligheder. Også efter det sidste forlig mellem de fire gamle partier, augustforlig II, vil vi fortsætte med at forøge vor gæld til udlandet med måske 6-7-8 mia kr. årligt. Vi vil fortsat have mindst 150.000 arbejdsløse. Det vil sige,